

Сабадоши МАРДУМ

Нашрияти Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон №127 (2954) ШАНБЕ, 6 ОКТАБРИ СОЛИ 2012 Соли бисту дуоми нашр Аз 1 январи соли 1991 чоп мешавад

Мо ва наслҳои оянда забонро ҳамчун муқаддасоти миллӣ бояд ҳифз намоем

Суханронии Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон ба муносибати Рӯзи забони давлатӣ

шаҳри Душанбе, 4 октябри соли 2012

Дустони ғиромӣ!

Хозирини арҷманд!

Мулоқоти мо ба хотири ғиромидошти забони давлатӣ дар арафани Рӯзи забони давлатӣ, ки дар иртибот ба тасвиби Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи забони давлатӣ» 5-уми октябр муқаррар шудааст, баргузир мегардад. Аз соли 2009 ин сана ба феҳристи ҷашнонҳои кишварамон ворид гардида, ҳамчун ҷашни умумимиллӣ дар саросари мамлакат таҷлил карда мешавад.

Имрӯз мову шумо Рӯзи забони давлатиро дар рӯҳияи ифтихор аз арзишҳои фарҳангии миллӣ ва арҷ гузоштан ба ҳама муқаддасоти миллӣ, аз ҷумла забони давлатӣ дар замони давлатдорӣ миллӣ, таҷлил менамоем.

Давлат ва Ҳукумати Тоҷикистон аз нахустин рӯзҳои даврон истиклолӣ дар шароити давлатдорӣ навин барори рушди забони миллӣ дар мақоми забони давлатӣ аз тамоми шароити имконот истифода менамоем. Рушди забони давлатӣ, ки ҳамчун муқаддасоти миллӣ мо пазирфта шудааст, аз вазифаҳои бисёр муҳими давлат барои ҳифзи арзишҳои воқеӣ миллӣ доғима менамояд.

Бо дарназардошти гузаштаи таърихи забони тоҷикӣ дар суғуроти ғуломи шифоӣ ва ҳатти марбут ба даврони ғуноғун ва фарогирӣ луғоти истилоҳоти фарон, ки дар осори гузашта мавриди истифода қарор гирифтаанд, метавон

имрӯз низ дар бораи имконоти забони миллӣ ҳамчун забони давлатӣ дар ҷомеаи кунунӣ ба дурустӣ қазоват кард.

Таърихи забони мо чандин навъи хату алифбо ва таълифи осори бесоҷибқо беҳамто доирад. Ин муро водор месозад, ки дар замони истиклолӣ забони давлатӣ арзишҳои миллӣро ба наслҳои имрӯзу фардо миллатом муаррифӣ намоем.

Гузаштаи дури мо тавассути осори даврони таърихи мафҳум ва ошно буда, пайванди асрҳо ва наслҳои маҳз ҳамин забон то ба имрӯз таъмин мекунанд. Хар як сатри осори гузашта таърихи зиндаи фарҳанг ва забони мост.

Ахли савод на танҳо осори даврони устои шӯрон Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ, балки навиштаҳои асрҳои қабл аз Рӯдакиро низ бе мушкилоти зиёд дар мекунанд. Ин яке аз махсусиятҳои забони мо мебошад.

Ҳамчунин ки аз осори аҳди Сомониён бармеояд, ин давра барои ҳифз, густариш ва рушди забон яке аз даврони бисёр муҳим дар таърихи мо доништа менамояд.

Маҳз ҳамин давраи давлатдорӣ тоҷикон дар таърих яке аз даврони ташаккули забон, фарҳанг ва арзишҳои дигари миллӣ маҳсуб менамояд.

Набояд фаромӯш кард, ки дар пайдоиши гузаштаи рушди ташаккули забони мо дар марказҳои фарҳангии Хуросону Мовароуннаҳр забонҳои дигари маҳаллӣ низ нақши бузург доранд.

Тавре аз таърихи меҳнотом, дар давлатдорӣ Сомониён нақши забони форсии дарӣ ғ тоҷикӣ дар иттиҳоди қавмҳои соқини ин минтақа ҳеле назаррас будааст.

2 октябри соли 2012 маҷаллаи бонуфузи аврупоӣ «Diplomatic World» (Олами дипломатӣ, шаҳри Брюссел, №36) мақолае дар ҳаҷми 5 саҳифа тахти ивони «Меъмори сулҳ» бахшида ба фаъолияти Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон нашр кард.

Дар маҷаллаи аврупоӣ «Diplomatic World» мақолаи «Меъмори сулҳ» нашр гардид

Дар китоби маъмур, ки зери тахрири аъзои Академияи Илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳим Масов интишор шудааст, муаллифон, профессор Абдуфаттоҳ Шарифзода ва номзоди илмҳои таърих Абдулло Ғафуров бар асоси маълумоти ғуломи давлатдорӣ фаъолияти бистолани Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, талошҳои ғуломи давлатдорӣ ва нақши таърихи Раҳмон дар ҷодаи барқарорсозии сулҳу ризоияти миллӣ ва сохтори давлатии кишвар, баргардондани ғуломи давлатдорӣ ва муҳоҷирони иҷбори ба Ватан, дар қабули Конституцияи (Сарқонуни) нави Тоҷикистон, таҳкими ҳокимияти ва истиклолияти давлатӣ, дар рушди иқтисодиёт ва фарҳанг, инчунин дар баълид бардоштани мақоми манзалаи байналмилалӣ давлатӣ соҳибхӯраи тоҷик маълумот медиҳанд.

Дар китоби маъмур, ки зери тахрири аъзои Академияи Илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳим Масов интишор шудааст, муаллифон, профессор Абдуфаттоҳ Шарифзода ва номзоди илмҳои таърих Абдулло Ғафуров бар асоси маълумоти ғуломи давлатдорӣ фаъолияти бистолани Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, талошҳои ғуломи давлатдорӣ ва нақши таърихи Раҳмон дар ҷодаи барқарорсозии сулҳу ризоияти миллӣ ва сохтори давлатии кишвар, баргардондани ғуломи давлатдорӣ ва муҳоҷирони иҷбори ба Ватан, дар қабули Конституцияи (Сарқонуни) нави Тоҷикистон, таҳкими ҳокимияти ва истиклолияти давлатӣ, дар рушди иқтисодиёт ва фарҳанг, инчунин дар баълид бардоштани мақоми манзалаи байналмилалӣ давлатӣ соҳибхӯраи тоҷик маълумот медиҳанд.

Дар китоби маъмур, ки зери тахрири аъзои Академияи Илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳим Масов интишор шудааст, муаллифон, профессор Абдуфаттоҳ Шарифзода ва номзоди илмҳои таърих Абдулло Ғафуров бар асоси маълумоти ғуломи давлатдорӣ фаъолияти бистолани Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон, талошҳои ғуломи давлатдорӣ ва нақши таърихи Раҳмон дар ҷодаи барқарорсозии сулҳу ризоияти миллӣ ва сохтори давлатии кишвар, баргардондани ғуломи давлатдорӣ ва муҳоҷирони иҷбори ба Ватан, дар қабули Конституцияи (Сарқонуни) нави Тоҷикистон, таҳкими ҳокимияти ва истиклолияти давлатӣ, дар рушди иқтисодиёт ва фарҳанг, инчунин дар баълид бардоштани мақоми манзалаи байналмилалӣ давлатӣ соҳибхӯраи тоҷик маълумот медиҳанд.

Ўзбекистон дар истифодаи об исрофкорӣ мекунад

Ўзбекистон дар масъалаи истифода ва манобеи об исрофкорӣ менамояд. Натиҷаҳои таҳлили қарорҳои очиле, ки дар бораи мушкилоти ҳавзаи баҳри Арал ва сол то сол балтар шудани муҳити зист дар минтақа қабул шудаанд, далали ин гуфтаҳои маҳсуб менамояд. Ин ҷо метавон се чанбаи қобили мулоҳиза зикр кард, ки аз онҳо эҳтимолиан сисғамалорон ва қоршиносони минтақа оғоҳӣ доранд, аммо бино ба ин ғ ош иллат бар ин хусус ҳарфе наменаманд ғ аз ин чанбаҳо сарфи назар мекунанд.

Чанбаи аввал. Аз оғози солҳои 80-уми асри гузашта, яъне замоне, ки дар бораи бухрони Арал ба таъри ҷиддӣ ихтиро нигарон намундад, сисғамалорон ва қоршиносони истилоҳи «иккаторити пахта»-ро ба таъри муттасил ба забон мегиританд.

Чаро? Барои он ки дар ҳақиқат ба мақсади сабақ дар бобати ба даст овардани суди бузурги иқтисодӣ аз истеҳсоли пахта майдонҳои обёришаванда дар марҳилаи солҳои 1960-1990 лу баробар гузариш дола шуд (аз 4,3 млн. гектар то 8,5 млн. гектар). Дар натиҷаи ин, ҳаҷми обанборҳои мавриди зарурати обёрӣ низ лу баробар афзуд ва дар ниҳояти қор минтақаи мо бухрони Аралро мерос гирифт.

Низ шомиланд. Мақсади ин ҳама бо тамоми воситаи васила ба ғумроҳӣ андохтан ва аз сабабҳои воқеи бухрони Арал лур сохтани афқори омма ва ташаккули додани фазои идеологӣ, идеологияе, ки ҷунин тақдир мекунанд: тамоми балбахтии мушкилоти минтақа аз иншооти гидро-техникии кишварҳои болооб сар мезананд ва агар соҳтмони онҳо қатъ гарлал, кулли мушкилоти минтақа ҳалли худро меёбад.

Чанбаи дувум. Аз оғози солҳои 80-уми асри гузашта, яъне замоне, ки дар бораи бухрони Арал ба таъри ҷиддӣ ихтиро нигарон намундад, сисғамалорон ва қоршиносони истилоҳи «иккаторити пахта»-ро ба таъри муттасил ба забон мегиританд.

Чаро? Барои он ки дар ҳақиқат ба мақсади сабақ дар бобати ба даст овардани суди бузурги иқтисодӣ аз истеҳсоли пахта майдонҳои обёришаванда дар марҳилаи солҳои 1960-1990 лу баробар гузариш дола шуд (аз 4,3 млн. гектар то 8,5 млн. гектар). Дар натиҷаи ин, ҳаҷми обанборҳои мавриди зарурати обёрӣ низ лу баробар афзуд ва дар ниҳояти қор минтақаи мо бухрони Аралро мерос гирифт.

Низ шомиланд. Мақсади ин ҳама бо тамоми воситаи васила ба ғумроҳӣ андохтан ва аз сабабҳои воқеи бухрони Арал лур сохтани афқори омма ва ташаккули додани фазои идеологӣ, идеологияе, ки ҷунин тақдир мекунанд: тамоми балбахтии мушкилоти минтақа аз иншооти гидро-техникии кишварҳои болооб сар мезананд ва агар соҳтмони онҳо қатъ гарлал, кулли мушкилоти минтақа ҳалли худро меёбад.

Чанбаи сеюм. Аз оғози солҳои 80-уми асри гузашта, яъне замоне, ки дар бораи бухрони Арал ба таъри ҷиддӣ ихтиро нигарон намундад, сисғамалорон ва қоршиносони истилоҳи «иккаторити пахта»-ро ба таъри муттасил ба забон мегиританд.

